

Vârșnicul Quentin L. Cook
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Alegeți cu înțelepciune

„[Lepădați] răul și [alegeți] binele” (Isaia 7:15).

Dragii mei frați, doresc ca în această seară să vă ofer câteva sfaturi despre cum să luăm o decizie și să facem o alegere.

Când eram un tânăr avocat în San Francisco Bay, firma noastră s-a ocupat de câteva probleme juridice pentru compania care producea emisiunile TV speciale de sărbători cu Charlie Brown.¹ Am devenit un fan al lui Charles Shultz și al creației sale – *Peanuts*, în care apăreau Charlie Brown, Lucy, Snoopy și alte personaje minunate.

Una dintre seriile mele preferate era cu Lucy. Îmi amintesc că echipa de baseball a lui Charlie Brown juca un meci important – Lucy juca extrema dreaptă și o minge înaltă fusese trimisă spre ea. Apărarea adversarului își ocupase pozițiile și aceasta era ultima fază a meciului. Dacă Lucy prindea mingea, echipa ei câștiga. Dacă Lucy scăpa mingea, cealaltă echipă câștiga.

Așa cum se poate întâmpla numai în comedii, întreaga echipă a înconjurat-o pe Lucy în timp ce mingea venea spre ea. Lucy se gândea: „Dacă o să prind mingea, voi fi o eroină; dacă nu, eu voi fi țapul ispășitor”.

Mingea venea și, în timp ce colegii de echipă o priveau cu emoție, Lucy

a scăpat mingea. Charlie Brown și-a aruncat mânușa pe jos în semn de frustrare. Apoi, Lucy s-a uitat la colegii ei de echipă, și-a pus mâinile în șolduri și a spus: „Cum vă așteptați ca eu să prind mingea când sunt îngrijorată de politica externă a țării noastre?”

Aceasta a fost una dintre multele mingi pe care Lucy le-a scăpat din mână de-a lungul anilor și ea avea câte o scuză nouă de fiecare dată.² Deși amuzante, scuzele lui Lucy erau justificări ale eșecurilor ei; erau pretexte pentru a justifica eșecul ei de a prinde mingea.

În timpul slujirii sale, președintele Thomas S. Monson ne-a învățat deoseori că deciziile determină destinul.³ În spiritul acestui principiu, vreau să vă sfătuiesc, în această seară, să evitați scuzele care ne împiedică să luăm decizii corecte, mai ales cele legate de a-L sluji pe Isus Hristos. În Isaia învățăm că trebuie să „[lepădăm] răul și [să alegem] binele”⁴.

În zilele noastre, când Satana năvălește în inimile oamenilor în moduri noi și subtile, cred că este foarte important ca alegerile și deciziile noastre să fie luate cu grijă și în acord cu țelurile și obiectivele conform cărora afirmăm că trăim. Trebuie să fim complet devotați poruncilor și supuși

în totalitate legămintelor sacre. Când permitem scuzelor să ne împiedice să ne facem înzestrările în templu, să slujim cu demnitate într-o misiune și să ne căsătorim în templu, acestea ne fac foarte mult rău. Este dureros că ne exprimăm crezul în aceste țeluri și, totuși, nu ne comportăm așa cum ar trebui pentru a le realiza.⁵

Unii tineri adulți spun că țelul lor este să se căsătorească în templu, dar nu ies la întâlnire cu o persoană demnă de a merge la templu. Ca să fiu cinstit, unii nici nu ies la întâlnire, punct! Tineri băieți necăsătoriți, cu cât rămâneți mai mult necăsătoriți, după ce ați atins vârsta și maturitatea

potrivite, cu atât veți fi mai mulțumiți că sunteți necăsătoriți. Dar *ar trebui să fiți tot mai nemulțumiți!* Vă rog „să participați cu entuziasm”⁶ la activități spirituale și sociale, care sunt compatibile cu țelul vostru de a vă căsători în templu.

Unii amână căsătoria până își termină educația și obțin o slujbă. Deși acceptat în lume, acest mod de a gândi nu reflectă credința noastră, nu respectă sfatul profeților moderni și nu este compatibil cu doctrina.

De curând, am cunoscut un tânăr băiat bun. Țelurile sale erau de a merge în misiune, de a dobândi o educație, de a se căsători în templu

și de a avea o familie fericită și credincioasă. Eram încântat de țelurile sale. Dar, continuând discuția, era tot mai clar că modul în care se comporta și alegerile pe care le făcea nu erau în acord cu țelurile sale. Am simțit că el dorea cu adevărat să meargă în misiune și că se străduia să nu comită păcate grave care să-i interzică să meargă în misiune, dar comportamentul său zilnic nu îl ajuta să se pregătească pentru încercările fizice, emoționale, sociale, intelectuale și spirituale pe care urma să le aibă.⁷ Nu învățase să muncească din greu. Nu era serios în ceea ce privește școala sau seminarul. Mergea la biserică, dar nu citise Cartea lui Mormon. Petrecea o mare parte din timp jucând jocuri video și stând pe rețelele de socializare. El părea să creadă că este suficient doar să mergi în misiune. Tineri băieți, vă rog să vă dedicați din nou comportamentului demn și pregătirii serioase de a fi emisari ai Domnului și Salvatorului nostru, Isus Hristos.

Sunt îngrijorat nu doar pentru deciziile care ne determină drumul în viață, ci și pentru cele aparent mai puțin importante – lumea de zi cu zi și deciziile aparent obișnuite pe care trebuie să le luăm zilnic. În cazul acestora, trebuie să punem accent pe moderație, echilibru și, în special, înțelepciune. Este important să ne ridicăm deasupra scuzelor și să facem cele mai bune alegeri.

Un exemplu minunat al nevoii de moderație, echilibru și înțelepciune este folosirea Internetului. Poate fi folosit pentru a face muncă misionară, pentru a ajuta la îndeplinirea responsabilităților preoției, pentru a găsi strămoșii prețioși pentru a le face rânduieli sacre în templu și pentru multe altele. Posibilitatea de a-l folosi în scopuri bune este enormă. Știm, de asemenea, că poate împrăștia mult

rău, inclusiv pornografie, cruzime digitală⁸ și bârfa anonimă. Poate, de asemenea, perpetua nesăbuița. Așa cum fratele Randall L. Ridd ne-a învățat la ultima conferință generală, vorbind despre Internet, noi „ne putem lăsa seduși să facem lucruri banale care vor fi o pierdere de vreme și ne vor scădea potențialul de a face bine”⁹.

Lucruri care ne distrag atenția de la neprihănire sau sunt în opoziție cu ea nu se găsesc doar pe Internet; sunt peste tot. Ele nu afectează doar tineretul, ci pe noi toți. Trăim într-o lume care se află într-o stare de tulburare.¹⁰ Suntem înconjurați de demonstrații obsesive a ceea ce înseamnă „distracție și jocuri” și de vieți imorale și disfuncționale. Aproape toate mass-media le prezintă ca fiind activități normale.

Vârstnicul David A. Bednar i-a avertizat recent pe membri să fie ei înșiși când folosesc rețelele de socializare.¹¹ Un cunoscut lider de opinie, Arthur C. Brooks, a subliniat acest lucru. El a observat că, atunci când folosim rețelele de socializare, avem tendința de a împărtăși lucrurile pozitive din viața noastră, dar nu și dificultățile pe care le avem la școală sau serviciu. Noi prezentăm o viață incompletă – uneori într-un mod care ne face să părem mai grozavi sau într-un mod fals. Noi împărtășim detalii despre această viață și, apoi, ne hrănim cu „viețile aproape în totalitate false ale «prietenilor» noștri de pe rețelele de socializare”. Brooks afirmă: „Cum să nu te faci să te simți rău faptul că îți petreci o parte din timp prefăcându-te că ești mai fericit decât ești de fapt, iar cealaltă parte, privind cum ceilalți par să fie mai fericiți decât tine”¹².

Uneori, simțim că suntem copleșiți de nesăbuiță inutilă, distrageri

fără sens și certuri continue. Când ne oprim un pic și examinăm lucrurile din jurul nostru, sunt foarte puține lucruri care ne pot ajuta să ne îndeplinim țelurile eterne neprihănite. Un tată oferă un răspuns înțelept copiilor săi care au numeroase cereri de a participa la astfel de distrageri. El pur și simplu îi întreabă: „Te va face o persoană mai bună?”.

Când găsim scuze pentru alegerile greșite, mari sau mici, care nu sunt în acord cu Evanghelia restaurată, pierdem binecuvântările și protecția de care avem nevoie și deseori suntem prinși într-o capcană de păcate sau pur și simplu ne abatem de la drum.

Sunt în mod deosebit îngrijorat de nesăbuiță¹³ și de faptul de a fi obsedat de „fiecare lucru nou”. În Biserică, noi încurajăm și onorăm adevărul și cunoașterea de orice fel. Dar atunci când cultura, cunoașterea și obiceiurile sociale se îndepărtează de planul fericirii întocmit de Dumnezeu și de rolul esențial al lui Isus Hristos, are loc o dezintegrare inevitabilă a societății.¹⁴ În zilele noastre, în pofida multor descoperiri fără precedent în multe domenii, mai ales în știință și comunicații, valorile de bază esențiale s-au erodat și gradul general de fericire și bunăstare a scăzut.

Când apostolul Pavel a fost invitat să vorbească la Areopag, în Atena, el a găsit o parte dintre aceiași falși intelectuali și aceeași absență a adevăratei înțelepciuni care există și astăzi.¹⁵ În

Faptele apostolilor, citim următoarea relatare: „Căci toți atenienii și străinii, care stăteau în Atena, nu-și petreceau vremea cu nimic altceva decât să spună sau să asculte ceva nou”¹⁶. Pavel pune accent pe învierea lui Isus Hristos. Când mulțimea și-a dat seama de natura religioasă a mesajului său, unii l-au batjocorit; alții l-au refuzat spunându-i: „Asupra acestor lucruri te vom asculta altădată”¹⁷. Pavel a părăsit Atena *fără să aibă vreun succes*. Clericul Frederic Farrar a scris despre această vizită: „În Atena, el nu a înțemeiat nicio biserică, la Atena nu a scris nicio epistolă și în Atena, deși trecea deseori prin apropierea ei, nu a mai călcat niciodată”¹⁸.

Cred că mesajul inspirat al vârstnicului Dallin H. Oaks, care făcea diferența dintre „bun, mai bun, cel mai bun”, ne oferă un mod eficient de a evalua alegerile și prioritățile.¹⁹ Multe alegeri nu sunt în mod normal rele, dar dacă ne absorb tot timpul și ne împiedică să facem alegerile bune, ele devin periculoase.

Chiar și activitățile de toată lauda trebuie să fie evaluate pentru a vedea dacă sunt distrageri de la cele mai bune țeluri. La vârsta adolescenței, am avut o discuție memorabilă cu tatăl meu. El considera că nu erau mulți tineri care acordau atenție sau se pregăteau pentru îndeplinirea țelurilor de lungă durată importante – cum ar fi obținerea unei slujbe și asigurarea celor necesare traiului familiei.

Printre principalele recomandări ale tatălui meu în ceea ce privește prioritățile se aflau mereu studiul și experiența de muncă pregătitoare. Considera că activitățile extracurriculare, precum dezbaterile în clasă și cele din cadrul Comitetului elevilor, puteau avea un impact direct asupra unora dintre cele mai importante țeluri ale mele. Nu gândea același lucru despre timpul pe care îl petrecem jucând fotbal, baschet, baseball și făcând atletism. El a recunoscut că sportul te face mai puternic, mai rezistent și te ajută să lucrezi în echipă, dar a sugerat că poate ar fi mai bine să mă concentrez asupra unui singur sport pentru o perioadă de timp mai scurtă. În opinia sa, practicarea sporturilor era un lucru bun, dar nu cel mai bun *pentru mine*. El era îngrijorat de faptul că unele sporturi se practicau pentru obținerea unei celebrități sau faime locale în detrimentul țelurilor pe termen lung mai importante.

Dat fiind aceste lucruri, unul dintre motivele pentru care îmi place relatarea despre Lucy jucând baseball este acela că, în opinia tatălui meu, eu trebuia să studiez politică externă și nu să mă îngrijorez dacă voi putea sau nu să prind o minge. Ar trebui să menționez că mama iubea sporturile. Doar dacă ar fi fost internată în spital ar fi ratat unul dintre meciurile mele.

Am decis să urmez sfatul tatălui meu de a nu juca sport la facultate. Apoi, antrenorul meu de fotbal de la liceu m-a informat că antrenorul de la echipa de fotbal a universității Stanford dorea să ia prânzul cu mine și Merlin Olsen. Cei care sunteți mai tineri s-ar putea să nu îl cunoașteți pe Merlin. El a fost unul dintre cei mai buni apărători de la echipa de fotbal a liceului Logan unde eu am jucat ca mijlocas, apărător și atacant. În liceu, Merlin a fost curtat de majoritatea echipelor puternice din țară. În

facultate, el a câștigat trofeul Outland în calitate de cel mai bun mijloc central. În cele din urmă, Merlin a fost unul dintre cei trei jucători care au fost aleși să joace în Liga Națională de Fotbal și a jucat de 14 ori consecutiv în meciul dintre cei mai buni jucători ai anului. El a fost inclus în Galeria celebrităților fotbalului profesionist în anul 1982.²⁰

Am luat prânzul cu antrenorul de la Stanford la restaurantul Bluebird din Logan, Utah. După ce am dat mâna, el nu s-a mai uitat deloc la mine. A vorbit direct cu Merlin și pe mine m-a ignorat. La sfârșitul prânzului, pentru prima

dată, el s-a uitat la mine, dar nu își mai aminte numele meu. Apoi, l-a informat pe Merlin: „Dacă alegi Stanford și vrei să îl aduci pe prietenul tău cu tine, el are note destul de bune și probabil acest lucru se poate aranja”. Această experiență mi-a confirmat că trebuie să urmez sfatul înțelept al tatălui meu.

Intenția mea nu este de a descuraja practicarea sporturilor și folosirea Internetului sau participarea la alte activități de care se bucură tinerii. Acestea sunt activități care necesită moderație, echilibru și înțelepciune. Atunci când le facem cu înțelepciune, acestea ne pot îmbogăți viețile.

Totuși, încurajez pe oricine, tânăr sau în vârstă, să-și revizuiască țelurile și obiectivele și să se străduiască să fie mai disciplinați. Comportamentul și alegerile noastre zilnice trebuie să fie în acord cu țelurile noastre. Trebuie să ne ridicăm deasupra scuzelor și distragerilor. Este deosebit de important să facem alegeri care sunt în acord cu legământul nostru de a-L sluji pe Isus Hristos în neprihănire.²¹ Nu trebuie să ne abatem de la acest țel pentru niciun motiv.

Această viață este timpul pentru a ne pregăti să îl întâlnim pe Dumnezeu.²² Suntem oameni fericiți, veseli. Apreciem un simț al umorului bun și prețuim timpul neîngrădit petrecut cu prietenii și familia. Dar trebuie să recunoaștem că există un țel serios care trebuie să fie baza modului în care trăim și facem alegerile din viața noastră. Distragerile și scuzele care limitează progresul sunt destul de dăunătoare dar, când ne scad credința în Isus Hristos și Biserica Sa, ele sunt tragice.

Mă rog ca noi, cei care deținem preoția, să ne comportăm astfel încât să fim în acord cu țelurile nobile pe care trebuie să le aibă cei care sunt în slujba Învățătorului. În toate lucrurile, trebuie să ne amintim că a fi „curajoși în mărturia despre Isus”²³ reprezintă marele test care îi duce pe oameni fie în împărăția celestială, fie în cea terestrală. Noi dorim să ajungem în împărăția celestială. Ca unul dintre apostolii Săi, depun mărturia mea puternică despre realitatea ispășirii și divinitatea lui Isus Hristos, Salvatorul nostru. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Compania Lee Mendelson-Bill Melendez Production de emisiuni speciale TV, 1966.
2. De la faptul că sateliții lui Saturn îi distrăgeau atenția și până la faptul că își făcea griji că în mânușa ei erau probabil substanțe toxice, Lucy mereu găsea o scuză pentru faptul că scăpa mingea.
3. Vezi „Decisions Determine Destiny”,

capitolul 8 din *Pathways to Perfection: Discourses of Thomas S. Monson* (1973), p. 57–65.

4. Isaia 7:15.
5. „Dacă să faci ce este bine să faci ar fi la fel de ușor precum să știi ce este bine să faci, capelele ar fi biserici și colibele săracilor ar fi palatele prințeselor” (William Shakespeare, *Negustorul din Veneția*, actul 1, scena 2, rândurile 12–14).
6. Doctrină și legăminte 58:27.
7. Vezi *Adjusting to Missionary Life* (broșură, 2013), p. 23–49.
8. Vezi Stephanie Rosenbloom, „Dealing with Digital Cruelty”, *New York Times*, 24 aug. 2014, SR1.
9. Randall L. Ridd, „Generația alegerilor”, *Liahona*, mai 2014, p. 56.
10. Vezi Doctrină și legăminte 45:26.
11. Vezi David A. Bednar, „To Sweep the Earth as with a Flood” (cuvântare adresată în campusul UBY, în cadrul săptămânii educației, 19 aug. 2014); lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/to-sweep-the-earth-as-with-a-flood.
12. Arthur C. Brooks, „Love People, Not Pleasure”, *New York Times*, 20 iulie 2014, SR1.
13. Din nefericire, o distragere care a devenit tot mai frecventă în zilele noastre este nesăbuința pură. Când Salvatorul a enumerat câteva dintre lucrurile care îl pot spurca pe om, el a inclus nesăbuința (vezi Marcu 7:22).
14. Acest lucru s-a întâmplat în Grecia și Roma, precum și în rândul civilizațiilor din Cartea lui Mormon.
15. Vezi Frederic W. Farrar, *The Life and Work of St. Paul* (1898), p. 302. Erau filosofi de toate felurile, inclusiv epicurieni și stoici, grupuri rivale pe care unii îi descriu ca fiind fariseii și saducheii lumii păgâne. Vezi, de asemenea, Quentin L. Cook, „Looking beyond the Mark”, *Liahona*, mart. 2003, p. 21–24.
16. Faptele apostolilor 17:21.
17. Faptele apostolilor 17:32.
18. Farrar, *The Life and Work of St. Paul*, p. 312.
19. Vezi Dallin H. Oaks, „Bun, mai bun, cel mai bun”, *Liahona*, nov. 2007, p. 104–108.
20. Merlin Olsen a fost un fotbalist inclus în Galeria celebrităților, actor și comentator sportiv pentru postul NBC. El a câștigat trofeul Outland jucând fotbal pentru Universitatea de Stat Utah. El a jucat fotbal profesionist la echipa Los Angeles Rams. La televizor, el a jucat rolul lui Jonathan Garvey alături de Michael Landon în serialul *Căsuța din prerie* și a avut propriul serial, *Father Murphy*. Merlin a decedat (11 mart. 2010) și ne este foarte tare dor de el.
21. Vezi Doctrină și legăminte 76:5.
22. Vezi Alma 34:32.
23. Doctrină și legăminte 76:79.